Державний навчальний заклад «Куп'янський регіональний центр професійної освіти»

ПРОЕКТ

«Учнівська молодь як осередок громадської активності для ветеранів професійно-технічної освіти»

м. Куп'янськ - 2018

Актуальність проекту

Турбота про людей похилого віку займає пріоритетне місце в системі соціального захисту населення нашої держави. Питання як створити для людей похилого віку з багатющим життєвим досвідом умови, котрі б дозволили відчути себе комфортно, потрібними суспільству, хвилює сьогодні не тільки самих ветеранів ПТО, їх родини, територіальні громади, а й учнівську молодь закладу ПТО.

Інноваційність та оригінальність проекту полягає в сприянні вирішення основної проблеми людей похилого віку, ветеранів – подоланню їхньої ізольованості. Реалізація його дозволить створити у навчальному закладі своєрідний майданчик спілкування для літніх людей, організовувати різноманітні заходи, зустрічі з колегами, однодумцями, учнівською молоддю, якій бракує живих позитивних прикладів свідомого життя. Адже ці люди не шкодували сил на виховання підлітків, віддавали свою мудрість і любов, часто відмовляючи собі у відпочинку. Наші ветерани ніколи і нічого не просять у нас, але ми не маємо права забувати, що вони безсумнівно потребують нашої уваги та заслуговують на глибоку подяку і шану.

Ефект, що очікується від реалізації проекту, – це покращення якості життя людей похилого віку. Організація різноманітних заходів, залучення колишніх працівників закладу до культурних програм, забезпечення духовної підтримки – все це відроджуватиме ветеранів ПТО до існування, додаватиме впевненості та відчуття важливості себе.

Проектування (планування)

1. Вивчення історії смт. Ківшарівка.
2. Зібрання матеріалів щодо ветеранів професійно-технічної освіти, жителів селища.
3. Проведення зустрічі ініціативної групи з Дубовецькою З. І.

4. Дослідження щодо співпраці колективів Куп'янського ливарного заводу, Державного навчального закладу «Куп'янський регіональний центр професійної освіти», Палацу культури імені В. І. Кошелєва, вивчення музейних матеріалів.
5. Проведення заходу «Ювілей Кошелева В. І.»
6. Збір спогадів ветеранів.
7. Виготовлення запрошень.
8. Організація концерту.

Кінцевий результат проекту

Проведення огляду художньої самодіяльності під девізом «Любити серцем, розуміючи красу».

Історія смт. Ківшарівка

Колись давно Ківшарівка була одним з перших непримiських хуторів, які почали засновувати українці на лівобережжі Оскола. Розпочиналася вона від так званого Сухого яру та глинища, розташованих біля шляху на Борову. Зараз на цьому місці знаходиться ДНЗ «Куп'янський РЦПО». У глинищі видобували глину для будівництва та гончарства.

Хатки села Ківшарівка йшли спочатку однією вуличкою вздовж струмка, який впадав у маленьку річку, яка й назви тоді не мала. Потім струмок цей майже зник після того, як притулівський колгосп загатив його греблею.

Потім з цим маленьким струмком прийшлося добре поборотися під час прокладення ківшарівського проспекту та зведення ківшарівського стадіону. Спочатку русло просто засипали горілою землею, як називалися відходи ливарного виробництва. Та підземні джерела знову пробивалися нагору. Тому частину струмка прийшлося загнати у бетонний колектор. Втім біля стадіону ще й досі є невеличке болотце.

Під час будівництва селища, головну ківшарівську річку назвали Дубовкою, хоча жодного дуба на її берегах ніколи й не росло. Вся справа в тім, що на лівому березі річки жив поміщик на прізвище Дубов, який на початку 20 сторіччя розчистив і розкопав вшир тридцять метрів її русла. На березі встановили дерев'яні купальні і люди ходили туди купатися та прати білизну. От саме цю ділянку люди і називали Дубове. Купалися там люди до 70 років 20 сторіччя, доки новоосинівський колгосп не створив у верхів'ях річки ставок і вона тепер сама стала благим струмком.

Село Ківшарівка простяглося аж до самої залізниці. Ось це останні хатки села Ківшарівка, сфотографовані з даху будівлі Палацу культури Олександром Беліченком.

Там, неподалік нинішнього палацу культури, було досить велике хоча і неглибоке озеро. Біля нього Ківшарівка розділялася на дві вулички. Бо біля озера закінчувалися сухі піски і була досить родюча земля.

Питну воду в селі брали з глибоких криниць, або ходили до родників. Втім, на лівому березі Дубовки вода була значно м’якшою і селяни їздили по воду для борщу, узвару, миття голови на хутір поміщика Дубова.

Ківшарівкою село назвали тому, що там жило кілька сімей ківшарів. Це прізвисько, а потім прізвище прийшло сюди разом з черкасами, як тоді називали перших козаків-переселенців. Означало це слово професію мобільного мельника, який молов борошно ручним млином.

Млин цей складався з двох круглих жорен діаметром близько 40 см. Верхній жорнов крутили за допомогою дерев’яної ручки. Перемелене борошно зсипалося у прилаштований до нижнього жорна дерев’яний ківш. Саме від цього і пішло прізвисько.

Зазвичай, ківшарі ходили молоти борошно по хуторах і селах, де не було млина-вітряка. Йшли на промисел удвох: батрак, який ніс важкі жорни і господар, який ніс ківш, ручку і вісь млина. От його і називали ківшарем.

Професія ківшарів з Черкащини розповсюдилася і на нові українські землі – Слобожанщину та Кубань. Коли українці у 18 сторіччі заселяли Далекий Схід, там теж з'явилася потреба у ківшарях. А ще ківшарі були і в південній Білорусі. І наразі там живе багато потомків ручних мельників з прізвищами Ківшар, Ковшарь, а у білорусів Каўшар. Але лише у нас є таке чудове селище, назване на честь вже зниклого ремесла.

Написано на основі того, що бачив сам і того, що розповідали мені батько і дідусь Ківшарі. (Олександр Ківшар).

Як свідчать археологічні знахідки, територія, на якій розташована Ківшарівка, була заселена з давніх часів. Поруч із селищем були виявлені сліди поселення епохи неоліту. Саме ж селище Ківшарівка засноване у 1966 році у

зв'язку з будівництвом Куп'янського ливарного заводу (КЛЗ) після об'єднання сіл Притулове, Заборівка і Ківшарівка. У 1970 році йому присвоїли статус селища міського типу. Чисельність населення в той період становила 12 тис. осіб.

Ківшарівка — селище міського типу Харківської області, підпорядковане місту Куп'янськ.

Народились і жили в Ківшарівці:

Кошовий Євген Вікторович «Лисий» (7 квітня 1983, Ківшарівка, Харківської області) — український актор студії «95 квартал», колишній актор КВН.

Живолуп Михайло Андрійович — учасник Другої світової війни, Герой Радянського Союзу. Командир 126-го гвардійського бомбардувального авіаполку 1-ї повітряної армії Західного фронту, гвардії підполковник.

Закопайло Максим Олександрович — молодший сержант Державної прикордонної служби України, учасник російсько-української війни 2014 року.

Савлєпов Антон Олегович — учасник групи «Квест Пістолс».

Бобров Олександр Миколайович — тренер з дитячо-юнацького футболу Росії. Працював в Академії імені Юрія Петровича Конопльова (Самарська область) і в Футбольної школі «Чертаново» (Москва). Трагічно загинув 8 березня 2011 року в рідному місті.

Анікєєв Юрій Володимирович — український спортсмен, спеціалізується на грі в шашки. Міжнародний гросмейстер, заслужений майстер спорту України. Чемпіон світу 2004 року з бразильських шашок, чемпіон Європи 2005 року в бліці з міжнародних шашок, багаторазовий чемпіон України з міжнародних шашок.

Добірка фотоматеріалів

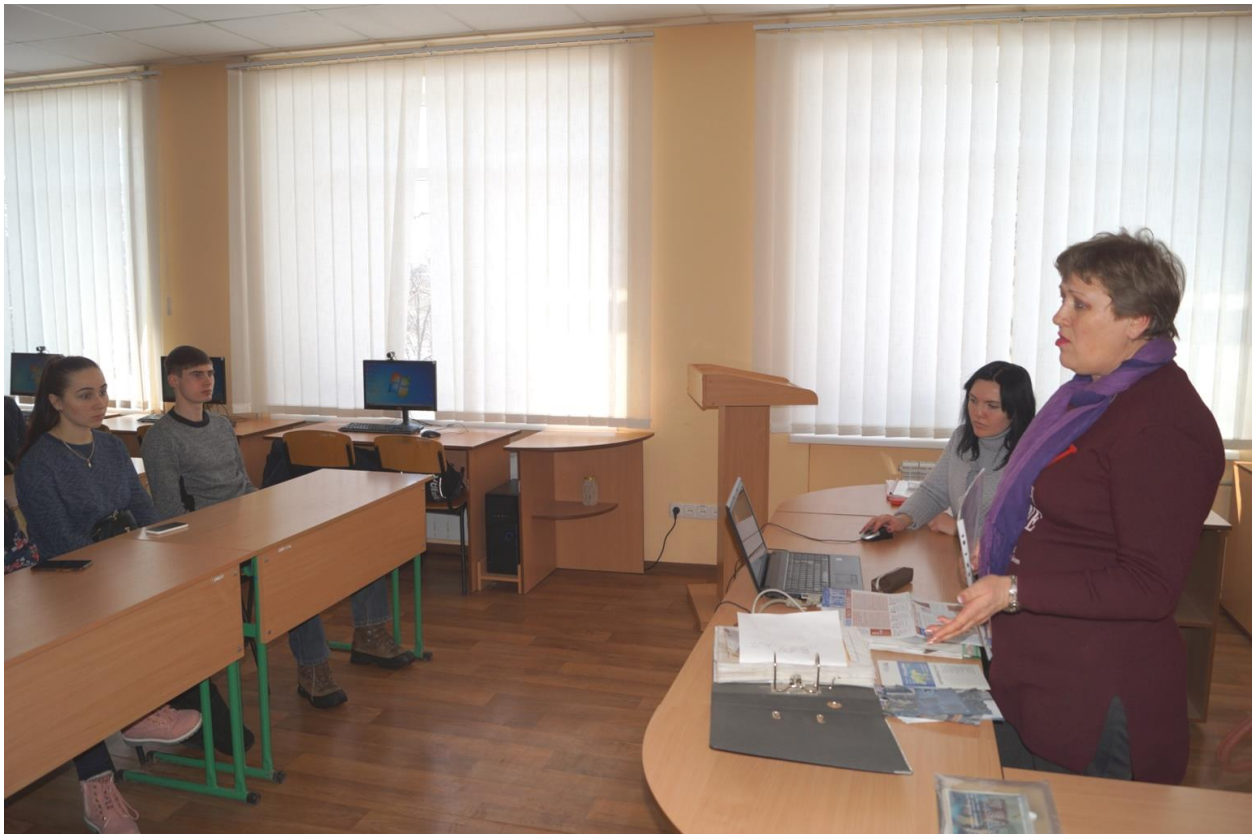

Мечта и дело
Виктора

Сценарій виступу агітбригади

- Добрий день! Що таке проект ви знаєте. А що дає досвід роботи над проектом?
- Дає змогу навчатися самостійно, здобути нові знання.
- Готуючись, ми виконали практичну роботу.
- По-перше, ми були поділені на творчі групи.
- По-друге, усі отримали завдання, збирали матеріали на задану тему, проводили дослідження, анкетування та готувалися до презентації своїй роботи.
- Час випробувати свої акторські здібності!
- Перед вами ініціативна група «Артисти»!

Разом: Ми починаємо!

Звучать фанфари.

- Ліна Костенко писала: «Крилатим ґрунту не треба. Людина нібито не літає...А крила має.»
- З кожною доброю справою ми все більше відриваємося від землі.
- Адже наші педагоги, великі серцем і талантом, окрилені творчістю. Це унікальні, горді, оригінально мислячі особистості, які вміють мріяти і черпають своє натхнення від щирості людей!
- Тож починайте плекати свої крила просто зараз.
- Проект молодіжних ініціатив « Толока добрих ідей» – це п’ять «П».
- Поясни!
- Механізм реалізації проектної технології складається з п’яти основних компонентів.

- **Перша складова - Проблема.**
- Питання як створити для людей похилого віку з багатющим життєвим досвідом умови, котрі б дозволили відчути себе комфортно, потрібними суспільству, хвилює сьогодні не тільки самих ветеранів ПТО, їх родини, територіальні громади, а й учнівську молодь Державного навчального закладу «Куп'янський регіональний центр професійної освіти».
- Реалізація проекту дозволить створити у своєрідний майданчик спілкування для літніх людей, організовувати різноманітні заходи, зустрічі з колегами , однодумцями, учнівською молоддю, якій бракує живих позитивних прикладів свідомого життя.
- Адже ці люди не шкодували сил на виховання підлітків, віддавали свою мудрість і любов, часто відмовляючи собі у відпочинку.
- Наші ветерани ніколи і нічого не просять у нас, але ми не маємо права забувати, що вони безсумнівно потребують нашої уваги та заслуговують на глибоку подяку і шану.

- **Друга складова - Планування.**
- Наша група визначила 5 етапів та виробила орієнтовний план дій.
- Кожен учасник проекту здійснював діяльність над проектним завданням.

- **Третя складова - Пошук інформації.**
- Це дуже цікаво!!!
- Ми вивчали історію селища Ківшарівка.
- Ми провели зустрічі з головою пошукового табору краєзнавців, викладачем історії, співавтором книги «Мечта и дело В. И. Кошелева» Дубовецькою Зінаїдою Іванівною.
- Ми досліджували співпрацю колективів Купянського ливарного заводу, нашого закладу та Палацу культури імені Віктора Івановича Кошелєва.

- Вивчали музейні матеріали.
- У ході роботи над проектом, збираючи інформацію з різних джерел, фотоматеріали, записуючи спогади людей, які працювали з ним, я зрозумів масштаби планів і справ Кошелєва В. І.
- Своє життя, талант, організаторські здібності він присвятив служінню народу, розвитку держави.
- Йому було важливо, щоб люди, які живуть і працюють з ним поруч, мали всі умови для матеріального благополуччя та культурного розвитку, щоб були впевнені у завтрашньому дні, навчалися, ростили дітей, будували своє майбутнє.
- Ми дізналися, що у 70-ті роки минулого століття наше молоде селище зростало швидкими темпами.
- За 19 років керівництва Віктора Івановича Кошелєва - директора Куп'янського ливарного заводу, було побудовано 60 житлових будинків, 10 гуртожитків, 11 дитячих садочків, наше училище з гуртожитком , семиповерхову сучасну поліклініку та лікарню; школу робітничої молоді, 3 середніх школи, музичну школу, чудовий Палац культури, де молодь може відвідувати різні гуртки, будинок побуту, фізкультурно-оздоровчий комплекс (проходять міжнародні футбольні турніри).
- Ми добирали матеріали щодо ветеранів професійно-технічної освіти, жителів селища, зустрічались з ними, брали інтерв'ю та збирали спогади.

Наприклад, ***Попов Юрій Юрійович*** - *колишній* заступник директора з виховної роботи, своє педагогічне життя присвятив вихованню підростаючого покоління. Із впевненістю і великою гордістю завіряє, що учні нашого навчального закладу завжди були вихованими, активними, творчими людьми.

- Із щемом у серці, він згадує наших колишніх працівників-педагогів, а нині пенсіонерів, ветеранів праці нашого закладу.
- З якою відповідальністю вони прищеплювали любов дітям до прекрасного: пісні, музики, театру, бо саме ці «величини» сприяють

розвитку талантів у дитини. Тільки натхненні, **великі серцем і талантом** люди можуть так працювати і виступати.

- Педагоги: Закопайло Нінель Мусіївна, Попова Людмила Яківна, Самойлова Евгенія Матвіївна, Макушенко Ніна Іванівна, Акуленко Зоя Тимофіївна та учні – усе робили разом: ходили на репетиції, співали у хорі, брали участь у інсценізації уривків із п'єс. Виступи художньої самодіяльності нас єднали і спонукали до нової співпраці.
- Друзі, до речі: український актор студії «95 квартал» Кошовий Євген та учасник групи «Квест Пістолс» Савлєпов Антон народились і жили в Ківшарівці.

- **Четверта складова - Продукт.**
- Перед Вами група під назвою «Артисти» і що Ви думаєте, як ми оформили результат своєї діяльності?
- Звичайно! Масовий святковий захід і з традиційним запрошенням ветеранів професійно-технічної освіти, жителів селища.
- Учитель з активною життєвою позицією пенсійному віку не піддається.
- Сьогодні наші ветерани-педагоги відвідують огляди художньої самодіяльності у Палаці культури.
- Ось уже шістнадцять років поспіль наш колектив отримує Гран-прі за свої виступи.
- Ветерани впевнені, що саме зв'язок з **учнівською молоддю, яка є осередком громадської активності** сприяє взаємопідтримці, взаємозбагаченню поколінь.

- **П'ята складова - Презентація проекту**, частину якої Ви уже бачили.
- У цьому світі так складно жити:

Тайфуни, кризи, недуги злі.

- Хтось хоче «Лексус», хтось просто пити.
- А що робити?

- Красу творити і радість плекати в душі.
- Любов`ю завжди вимірять вірші.
- Нехай Господь навчить радіти
- Посеред бурь і лихоліть.
- І в кожнім серці і – навіки
- Хай ода радості звучить!

Пісня:

І бажання світ змінити

Розкриває наш проект:

Як цікаво учням жити –

«Смак. Дозвілля. Інтелект»!

І добро перемагає,

І любов живе в серцях –

Наче крила виростають,

Щоб краси творити шлях!